

פרשת בא

"ויאמר אליהם... מני ומי ההולכים" (י, זז)
 "ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך" (י, טז)
 "ויאמר אליהם... לא כן לכו נא הגברים ועבדו את ה'" (י, י-יא)

הרי בשום מקום לא נאמר כי בקשתם היתה רק עבור הגברים, על סמך מה אם כן אמר פרעה: "לכו נא הגברים... כי אותה אתם מבקשים?"
 בעל "קומץ המנחה" אומר, שלפי השקפת פרעה אין זה מקובל שפשוטי העם יזבחו זבחים ויקריבו קרבנות. עבודה זו היא מנת חלקם של נבחרים, ולכן לנשים ולילדים אין מה ללכת – לכו נא הגברים.

בויכוח זה בין משה לפרעה מתגלה הבדל יסודי בין אופי עבודת הקל אצל ישראל, לבין העבודה אצל הגויים. התורה דורשת עבודת ה' בכל מקום ובכל זמן ובכל גיל. לכן גם הנערים צריכים לבוא, ואדרבא: "בנערינו ובזקנינו נלך" – הנערים לפני הזקנים.

חגי ישראל נחגגים כאשר כל המשפחה מתאספת סביב שולחן אחד, הקטנים עם הגדולים. ולא כמו אצל הגויים, שעבודת האלילים שלהם מסורה בידי כהני הדת, וחגיהם אינם נושאים אופי משפחתי כלל.

אצל בני שאר העמים גם לא יעלה על הדעת ללמד את הילדים הקטנים את עיקרי הדת, ואין אצלם כלל מציאות של לימוד, עיון ושינון בספרי החכמה של הוגי הדעות שלהם על-ידי ילדים קטנים. ואילו אנחנו זכינו במצווה של "ושננתם לבניך", שבה מצווה כל אב ללמוד עם בנו תורה שבעל-פה ותורה שבכתב. אותה תורה, הנלמדת על-ידי זקני תלמידי חכמים, ובה הגו גדולי עמנו בכל התקופות – נלמדת גם על-ידי הצעירים. אף זו צמורה של "בנערינו ובזקנינו נלך".

(לקח טוב)

פרשת בשלח

מני לפחות 7 ניסים בפרשה! _____

פרשת בא

"ויאמר אליהם... מני ומי ההולכים" (י, זז)
 "ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך" (י, טז)
 "ויאמר אליהם... לא כן לכו נא הגברים ועבדו את ה'" (י, י-יא)

הרי בשום מקום לא נאמר כי בקשתם היתה רק עבור הגברים, על סמך מה אם כן אמר פרעה: "לכו נא הגברים... כי אותה אתם מבקשים?"
 בעל "קומץ המנחה" אומר, שלפי השקפת פרעה אין זה מקובל שפשוטי העם יזבחו זבחים ויקריבו קרבנות. עבודה זו היא מנת חלקם של נבחרים, ולכן לנשים ולילדים אין מה ללכת – לכו נא הגברים.

בויכוח זה בין משה לפרעה מתגלה הבדל יסודי בין אופי עבודת הקל אצל ישראל, לבין העבודה אצל הגויים. התורה דורשת עבודת ה' בכל מקום ובכל זמן ובכל גיל. לכן גם הנערים צריכים לבוא, ואדרבא: "בנערינו ובזקנינו נלך" – הנערים לפני הזקנים.

חגי ישראל נחגגים כאשר כל המשפחה מתאספת סביב שולחן אחד, הקטנים עם הגדולים. ולא כמו אצל הגויים, שעבודת האלילים שלהם מסורה בידי כהני הדת, וחגיהם אינם נושאים אופי משפחתי כלל.

אצל בני שאר העמים גם לא יעלה על הדעת ללמד את הילדים הקטנים את עיקרי הדת, ואין אצלם כלל מציאות של לימוד, עיון ושינון בספרי החכמה של הוגי הדעות שלהם על-ידי ילדים קטנים. ואילו אנחנו זכינו במצווה של "ושננתם לבניך", שבה מצווה כל אב ללמוד עם בנו תורה שבעל-פה ותורה שבכתב. אותה תורה, הנלמדת על-ידי זקני תלמידי חכמים, ובה הגו גדולי עמנו בכל התקופות – נלמדת גם על-ידי הצעירים. אף זו צמורה של "בנערינו ובזקנינו נלך".

(לקח טוב)

פרשת בשלח

מני לפחות 7 ניסים בפרשה! _____